

[Stavad]

stiller forslag af denne karakter, altså er parat til at hjælpe regeringen med at få tingene til at hænge sammen. Jeg mindes ikke, at det var noget, som vi blev udsat for, dengang skatteministerens parti sad i opposition.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Kun en kort bemærkning til hr. Stavad, inden godgørelsen breder sig her i folketinget. Der er jo et gammelt ord, der siger, at man frygter grækerne, når de kommer med gaver. Alene dette usædvanlige, som hr. Stavad meget rigtigt fremhævede, giver anledning til stærk mistanke, en mistanke, som hr. Stavad meget stærkt bekræftede, for hvad var det, hr. Stavad sagde? Han sagde: »Åh, lad os bare tage de penge; det er jo kun nogle få, det drejer sig om.« Det synes jeg er et meget uhyggeligt synspunkt for en lovgiver, at man skal tage penge, bare fordi det er nogle, som man kan tage fra nogle få og give til nogle andre. Hvilke andre? Mange eller nogle andre få? Hvilken betydning har det for en lovs rigtighed, om den drejer sig om få eller mange? Det perspektiv synes jeg i sig selv er fantastisk uhyggeligt.

I øvrigt er jeg dybt rørt over, at hr. Stavad varetager bankernes og pengeinstitutternes interesser ved at ville undgå konkurrenceforvridning. Det synes jeg også er en nydannelse. Det har hr. Stavads parti ikke tidligere gjort. Jeg ved i øvrigt ikke, hvem der varetager bankernes og sparekassernes interesser herinde i folketinget. Det interessante er i hvert fald, at jeg ikke har fået én eneste henvendelse fra den branche, som efter hr. Stavads mening lider under en konkurrenceforvridning, som den meget gerne vil have ophevet.

Kunne vi ikke begynde at snakke lidt om realiteten i dette lovforslag, hvad det egentlig drejer sig om, nemlig dette, at en valgfrihed, som eksisterer i dag, og som ikke har generet nogen som helst, end ikke branchen – nogen som helst er måske så meget sagt, den har generet socialistisk folkeparti – denne valgfrihed vil man ophæve? Af hvilke grunde skulle man gøre det? Det fungerer jo.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det var lige før jeg blev rørt. Man ville tage fra de få! Jeg fik næsten indtrykket af,

at man ville tage fra de svage. Hvem er det, vi taler om her? Det er Amagerbanken, det er Varde Bank, det er Aktivbanken, det er Kronebanken, det er Sydbank – hvis jeg husker rigtigt er Jyske Bank også med. Ja men hr. skatteminister, det, vi taler om her er at indføre en ligestilling pengeinstitutterne imellem, når det drejer sig om principperne for opgørelse af regnskaberne som grundlag for den skat, der skal betales, og derved kan vi undgå at tage nogle beløb fra nogle svage. Jeg synes, at skatteministeren sætter tingene i det mest mærkelige lys.

Skatteministeren spørger: hvem varetager pengeinstitutternes interesser herinde? Jeg mener, at socialdemokratiet forsøger – også i denne sammenhæng – at varetage brede samfundsmæssige interesser, forsøger at fordele sol og vind lige. At opretholde et princip, som giver nogle enkelte banker nogle fordele i forhold til nogle andre banker, kan jeg ikke se noget socialt i. Skatteministeren siger, at der er ingen pengeinstitutter, der har rettet henvendelse om, at de følte sig dårligt behandlet, fordi andre havde en konkurrencefordel. Jeg kender banksektoren indefra, og jeg ved, at der er så megen kollegialitet derindenfor, at man aldrig nogen sinde ville henvende sig til lovgiverne eller til en minister for at gøre opmærksom på, at der er nogle, der har en fordel. Derfor kan ministeren ikke tage det som udtryk for noget som helst. Jeg håber stadig væk, at ministeren vil komme til fornuft.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg havde troet, at jeg kunne nøjes med at henholde mig til, hvad skatteministeren har sagt her i dag, og i øvrigt henvise til, hvad vort partis ordfører, hr. Collet, sagde, sidste gang lovforslaget var til behandling. Det står at læse i Folketingstidende 1983–84, 2. samling, sp. 4943 og følgende. Men hr. Stavads indlæg gør næppe dette muligt.

Jeg synes nok, der her er tale om, at man begynder at gå forholdsvis tæt på. Der er tale om, at der er nogle pengeinstitutter, der har en valgfrihed. Mange har valgt noget, som de nu ikke kan komme væk fra igen. Det er deres valg. Men at tage valgfriheden fra dem, der stadig væk har den, kan jeg ikke se der er nogen som helst grund til. Hr. Stavad bruger udtrykket »at give dem en ligestilling«.